

माणूस उत्या रक्कमेव प्राणी ज्याच्या कड़े किती ही मूल्यान् तस्तू असती तरी त्याता किमीच वाटत. आपन स्वप्न नक्कीच पिरीते पिरिने, पण त्या नादात ने आपल्या कड़े आहे त्याच दुर्नेश्च कक्कण क्या चालेत

आज काल च्या लोकंना वस्तुं ची किंमत का नाहीं आहे? करण, लाहन पणा पासून त्यांना जे पाहिने ते येवढ़ सहज त्यांना भेटायच की, त्यांनी कधी विचारच नाहीं केला की विनी कर करावे लागतात कहीं ही सिक्वण्या आठी.

जास्त मिळवण्याची अपेक्षा कथि ही कर नये, कारण की ह्या मुळे जे आपल्या कहे आहे आपन त्याच्या हुन विजीतत शहतो. आपल्या कड़े जे आहे त्याच मूल्य समजून द्या. आपल्या कड़े जेव्हा ती वस्तू नस्ते, तेव्हा आपल्याला त्याची किंमत कळते आणि माग पचतांजन काय जेव्हा क्रंपणच शेत खात. अन्न चा मूत्य त्यांना विचारा, ज्यांना द्याया दिवस कुठून जेवणाची अवस्था किकावी हेही महित नाहीं. कपड्याच मूल्य त्यांना विचारा ज्यांच्या कडी स्वतासाठी कपड़े ही नाहीं पाणीच मूत्य वांना विचारा जे रोज दूरन पाणी आपतात. देवानी आपत्याला सूद्र आणी निरोशी शरीर दिले आहे, त्याची किंसत अपंश लोकंसा विचाश. असे किती ही उदाहरण जर आपन होतने तर आपत्या तक्षात येणार की आपत्था जीवनात असलेली दूर रहक वस्तूची काही ता कही श्रमिका आपत्या जीवना वर असते जर आपत्या करे हे समळ आहे तर देवाला तुमच्या ह्या जीवना साठी धन्यवाद द्या.

नाव वेष्णवी ठाणेश मंद्रा.

वर्ग : 12वीं

Email: vaishravimanza@gmail.com.